

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА КЛІНІЧНОЇ ФАРМАЦІЇ, ФАРМАКОТЕРАПІЇ І
УПРАВЛІННЯ І ЕКОНОМІКИ ФАРМАЦІЇ
ФАКУЛЬТЕТУ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ

***ПРАКТИЧНА ПСИХОЛОГІЯ ТА ПЕДАГОГІКА
ВИЩОЇ ШКОЛИ***

ЗБІРНИК ТЕСТІВ
ДЛЯ МАГІСТРАНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 8.12020104 «ТЕХНОЛОГІЇ
ПАРФУМЕРНО-КОСМЕТИЧНИХ ЗАСОБІВ»

Запоріжжя 2015

УДК: 378.147.015.3](079.1)
ББК: 74.58 я73
З-34

Автор: Зарічна Т.П.

За редакцією д.мед.н., професора Білая І.М.

Рецензенти:

д. фарм. н., доцент Каплаушенко
А.Г. д. фарм. н., професор Книш
Є.Г.

3-34 Практична психологія та педагогіка вищої школи : збірник
тестів для магістрантів зі спеціальності 8.12020104 «Технології
парфумерно-косметичних засобів» / Т. П. Зарічна ; за ред. І. М.
Білая. – Запоріжжя : [ЗДМУ], 2015. – 78 с.

Збірник тестів містить комплекс тестових завдань з практичної психології та педагогіки вищої школи для магістрантів спеціальності 8.12020104 «Технології парфумерно-косметичних засобів»

Для магістрантів зі спеціальності 8.12020104 «Технології парфумерно-косметичних засобів»

Навчальний посібник розглянуто і затверджено:
на методичному засіданні кафедри клінічної фармації, фармакотерапії та управління і економіки фармації ФПО ЗДМУ
(протокол №13 від «13» березня 2015 р.),
на цикловій методичній комісії з фармацевтичних дисциплін ЗДМУ
(протокол №8 від «22» квітня 2015 р.).
на Центральній методичній Раді ЗДМУ
(протокол №6 від «20» травня 2015р.)

УДК: 378.147.015.3](079.1)
ББК: 74.58 я73

© Зарічна Т.П., 2015
© Запорізький державний медичний університет, 2015

ЗМІСТ:

ПЕДАГОГІКА ВИЩОЇ ШКОЛИ	4
Предмет, задачі, основні категорії педагогіки вищої школи. Методи і методика педагогічних досліджень	4
Викладач вищого навчального закладу, як організатор навчально-виховного процесу	10
Студентство.....	15
Організація виховної роботи.....	20
Основи дидактики вищої школи.....	28
Контрольна оцінка знань, умінь та навичок студентів.....	42
Організація науково-дослідницької роботи студентів магістратури.....	47
ПРАКТИЧНА ПСИХОЛОГІЯ	53
Біоетичні аспекти у фармації	53
Методи психологічного впливу у системах керування.....	59
Етика та етикет підприємця	64
Основи конфліктології.....	69
Ділова бесіда	74

ПЕДАГОГІКА ВИЩОЇ ШКОЛИ

Предмет, задачі, основні категорії педагогіки вищої школи. Методи і методика педагогічних досліджень

1. Система науково-педагогічних знань, яка описує і пояснює елементи реальної педагогічної діяльності у вищому навчальному закладі -це:

педагогічна ідея;

педагогічна теорія ;

педагогічна концепція;

педагогічна закономірність;

педагогічний принцип.

2. Теоретичне вивчення, опис, аналіз педагогічних явищ і процесів, причинно-наслідкових зв'язків притаманне слідує функції педагогіки вищої школи:

аналітичній;

прогностичній;

проективній;

конструктивній;

проективно-конструктивній.

3. Розкриття педагогічних закономірностей формування студентів як майбутніх фахівців- це:

мета педагогіки вищої школи;

завдання педагогіки вищої школи;

функція педагогіки вищої школи;

принцип педагогіки вищої школи;

закономірність педагогіки вищої школи.

4. Всі педагогічні системи реалізують єдину мету, яка визначена:

державою;

суспільством;

ректором ВНЗ;

державою і суспільством;

державою і ректором ВНЗ .

5. До однієї з методологічних категорій педагогіки вищої школи відноситься:

педагогічна теорія;

педагогічна практика;

дидактика вищої школи;

функції педагогіки вищої школи;

об'єкт педагогіки вищої школи.

6. Поєднання активності, самодіяльності і творчої ініціативи студентів з вимогливим керівництвом викладача – це:

педагогічна концепція;

педагогічна ідея;

педагогічна закономірність;

педагогічний принцип;

педагогічна теорія.

7. До однієї з процесуальних категорій педагогіки вищої школи відноситься:

навчально-виховний процес;

мета, завдання і зміст виховання;

професіограма спеціаліста;

педагогічні технології навчання і виховання;

планування навчальної роботи.

8. До однієї з суттєвих категорій педагогіки вищої школи відноситься:

виховання;

навчання;

освіта;

гуманізація і гуманітаризація вищого навчального закладу;

формування особистості.

9. Готують фахівців на основі повної загальної середньої освіти з присвоєнням кваліфікації молодшого спеціаліста, бакалавра: вищі заклади освіти:

першого рівня акредитації;

другого рівня акредитації;

третього рівня акредитації;
четвертого рівня акредитації;
третього і четвертого рівня акредитації.

10. Експеримент, спрямований на вивчення педагогічного явища в умовах дії існуючого складу факторів, які були визначені до експерименту і не змінювались – це педагогічний експеримент:

природний;
лабораторний;
констатуючий;
пошуковий;
формуючий.

11. Експеримент, коли порівнюються дані аналогічних об'єктів, одержані в минулому році й дані поточного року (з виведенням активного фактора) – це педагогічний експеримент:

псевдопаралельний;
пошуковий;
лабораторний;
констатуючий;
формуючий.

12. Педагогіка вищої школи – це:

частина філософії;
синтез знань про природу;
комплекс теоретичних і прикладних наук про процеси виховання, навчання, освіти;
наука про закономірності навчання і виховання студентів, а також їх наукову і професійну підготовку як спеціалістів відповідно до вимог держави та суспільства;
наука про закономірності навчання і виховання студентів.

13. Об'єктом педагогіки вищої школи є:

педагогічна система вищої школи;

система вищої освіти;
педагогічні процеси в вищій освіті;
система вищої освіти і педагогічні процеси в ній;
система народної освіти і педагогічні процеси в системі вищої школи.

14. Яку функцію виконує педагогіка вищої школи при розробці нових технологій та втілення результатів дослідження?

аналітичну;
прогностичну;
проективну;
конструктивну;
проективно-конструктивну.

15. До загальнонаукових методів проведення педагогічних досліджень відноситься:

соціометрія;
аналогія;
наукове спостереження;
педагогічний експеримент;
прогнозування.

16. Педагогічний експеримент відноситься до слідуючого методу проведення педагогічних досліджень:

емпіричний;
теоретичний;
соціологічний;
математичний;
загальнотеоретичний.

17. Методи науково-педагогічного дослідження поділяються на такі дві великі групи:

загальнонаукові та конкретно-наукові;
загальнонаукові та емпіричні;
загальнотеоретичні та емпіричні;

теоретичні та емпіричні;
соціологічні та соціально-психологічні.

18. Ким введено поняття «педагогічна система» в педагогіку?

Сухомлинським В.О.;
Крупською Н.І.;
Кузьміною М.В.;
Галузинським В.М.;
Вітвицькою С.С.

19. Компонентами системи освіти в Україні є:

система вищої освіти, система середньо спеціальної освіти, система загально середньої освіти;

система дошкільного виховання, система середньої загальної освіти, система професійно-технічної освіти, система позашкільної освіти, виховання, система вищої освіти, аспірантура, докторантура, самоосвіта;

система вищої освіти, аспірантура, докторантура, самоосвіта;

система вищої освіти, система середньо спеціальної освіти, система загально середньої освіти, система професійно-середньої освіти;

система дошкільного виховання, система середньої загальної освіти, система вищої освіти.

20. З перерахованих видів експерименту знайдіть зайвий:

природний;
лабораторний;
закріплюючий;
констатуючий;
формуючий.

21. Категорії педагогіки вищої школи поділяться на:

методологічні;
педагогічні;
процесуальні;
методологічні, процесуальні, суттєві;

методологічні, процесуальні, педагогічні.

22.3 перерахованих вимог, яким має відповідати відбір груп експертів, знайдіть зайву:

компетентність у певній галузі знань;

креативність;

аналітичність і широта мислення;

комунікабельність;

відсутність конформізму.

23.3 перерахованих основних критеріїв, що характеризують сутність і зміст передового педагогічного досвіду, знайдіть зайвий:

новизна;

ефективність;

результативність;

актуальність;

стабільність.

24. Передбачає визначення, як на основі наявних знань сформулювати знання, достовірність яких необхідно дослідити і підтвердити:

концепція;

завдання;

гіпотеза;

провідна ідея;

наукова ідея.

Викладач вищого навчального закладу, як організатор навчально-виховного процесу

1.3 перерахованих основних функцій, які виконує викладач вищого навчального закладу, знайдіть зайву:

організаторську
інформаційну
трансформаційну
комунікаційну
мобілізуючу

2. Спілкування, яке базується на глибокій зацікавленості до студента, визнанні самостійності його особистості, притаманне рівню спілкування:

примітивному
маніпулятивному
стандартизованому
діловому
особистісному

3. Серед функцій педагогічного спілкування знайдіть зайву:

пізнання
інформаційна
обмін ролями
корегування
стимулювання діяльності

4. До функціональних компонентів педагогічної культури не відноситься:

цінності властивості
пізнавальний компонент
дидактично-професійний компонент
нормативний компонент
діагностично-організаторський компонент

5. Що не відноситься до критеріїв мовленнєвої культури:

правильна літературна вимова

правильна конструкція речення

правильний правопис

правильні лексичні і граматичні норми

усталене наголошення слів

6. Розвивати любов і повагу до рідної мови – це:

завдання викладача

функція викладача

мета викладача

принцип діяльності викладача

одна з складаючих концепції

7. Визначте зайвий функціональний компонент педагогічної діяльності:

гностичний;

конструктивний;

комунікативний;

організаторський;

психологічний.

8. Визначте зайву функцію педагогічного спілкування:

пізнання;

комунікативна;

інформаційна;

обмін ролями;

стимулювання діяльності.

9. Визначте зайвий рівень педагогічного спілкування:

примітивний;

діловий;

маніпуляційний;

організаторський;

стандартизований.

10. Однією з складових педагогічного спілкування є:

професіоналізм самовдосконалення;

професіоналізм організаторський;
професіоналізм конструктивний;
професіоналізм гностичний;
професіоналізм самоствердження.

11. Визначте зайву складову педагогічної культури:

науковий світогляд;
педагогічна майстерність;
педагогічні здібності;
педагогічна техніка;

педагогічна естетика.

12. У дисертаційному дослідженні В. М. Гриньової педагогічна культура майбутнього вчителя розглядається як діалектична інтегрована єдність цінностей. Визначте зайву з них:

цінності-мотиви;
цінності-знання;
технологічні цінності;
цінності-відношення;

організаційні цінності.

13. Не зважаючи на велику кількість визначень поняття «культура», можна виділити ряд основних положень. Визначте зайвий з них:

сутність культури гуманістична;
продуктом і одночасно творцем культури є людина;
головним джерелом культури є діяльність людини;

педагогічна культура діалектично пов'язана з усіма елементами особистісної культури;

культура розглядається як механізм, що регламентує і регулює поведінку і діяльність людини.

14. Педагогічне грамотне спілкування в складних педагогічних ситуаціях, вміння знайти педагогічно доцільний і ефективний спосіб впливу; почуття міри – це:

педагогічний такт;

педагогічна культура;
педагогічна тактика;
педагогічне завдання;
педагогічна стратегія.

15. Уміння педагога керувати своєю поведінкою, технікою володіння своїм організмом, уміння впливати на особистість і колектив – це:

педагогічна культура;

педагогічна техніка;

педагогічна майстерність;

педагогічний такт;

педагогічна тактика.

16. Серед викладачів можна виділити притаманні їм різні спілкування. Якщо спілкування базується на глибокій зацікавленості до студента, визнанні самостійності його особистості, а студент довіряє викладачеві – це рівень спілкування:

примітивний;

маніпулятивний;

стандартизований;

діловий;

особистісний;

17. Існують різні рівні педагогічного спілкування. Визначте зайвий з них:

примітивний;

діловий;

особистий;

етичний;

стандартизований;

18. Якщо взаємини з студентом базуються на грі, суть якої полягає у бажанні будь – що виграти, використовуючи різні прийоми, лестощі – це рівень спілкування:

примітивний;

маніпулятивний;
стандартизований;
діловий;
особистий;

19. Визначте зайвий критерій мовленнєвої культури:

правильна літературна вимова;
правильний правопис;
усталене наголошення слів;
правильні лексичні і граматичні норми;
правильна синтаксична конструкція;

20. Що відноситься до недоліків мовлення викладача при монологічному мовленні?

недоречне використання в усній розповіді елементів писемного мовлення;
незакінченість фраз;
відсутність стрункості;
уривчастість;
відсутність логічної послідовності;

Студентство

1. «Студент» у перекладі з латинської означає:

«той, що сумлінно працює»;

«той, що сумлінно вчиться»;

«той, що сумлінно працює і вчиться»;

«той, що постійно розвивається»;

«той, хто готує себе для майбутньої роботи».

2. Соціолог В. Шубкін називає доленосним період у житті людини вік:

від 16 до 30 років;

від 17 до 25 років;

від 20 до 25 років;

від 18 до 29 років;

від 19 до 30 років.

3. Студенти, що утверджують себе справами для інших людей, і це приносить їм задоволення, відносяться до наступного типу спрямованості:

руйнівника;

споживача;

будівничого;

альтруїста;

конформіста.

4. Типологію сучасного студентства, в основу якого були покладені такі критерії як ставлення до навчання, наукова і громадська активність, загальна культура і почуття колективізму розробив:

Шубкін;

Анан`єв;

Маслоу;

Лихачов;

Єлканов.

5. Виділяють істотні ознаки педагогічних фактів, явищ, ситуацій, аргументують їх, приймають власне рішення студенти з рівнем професійного мислення:

ВИСОКИМ;

достатнім;

середнім;

низьким;

задовільним.

6. Виділяють суттєві, істотні ознаки педагогічних явищ, фактів, обставин, ситуацій, але не завжди можуть прогнозувати, не виходять за межі відомих правил студенти з рівнем професійного мислення:

високим;

достатнім;

середнім;

НИЗЬКИМ;

задовільним.

7. Особливе значення для адаптації студента має колектив. Визначає колектив як «цілеспрямований комплекс особистостей»:

Б. Лихачов;

А. Макаренко;

Н. Крупська;

Б. Анан'єв;

В. Шубкін.

8. Важливе місце в системі особистісно-середовищних стосунків студента займають комунікативні зв'язки з професорсько-викладацьким складом.

Суб'єктна взаємодія має на меті:

розвиток творчого потенціалу студентів на базі співробітництва;

сприяння навчальній, науковій діяльності студентів;

забезпечення і захист прав та інтересів студентів;

сприяння у створенні необхідних умов для відпочинку студентів.

9. Яке основне завдання органів студентського самоврядування є зайвим:

створення різноманітних студентських гуртків, товариств, об'єднань;
організація співробітництва із студентами інших вищих закладів освіти;
сприяння працевлаштуванню серед студентів в соціологічних дослідженнях;

сприяння працевлаштуванню випускників;

сприяння особистому зростанню студента.

10. У структурі особистості до стійких особливостей належать:

спрямованість і темперамент;

спрямованість, темперамент і здібності;

спрямованість, темперамент і характер;

спрямованість, темперамент, здібності і характер.

11. Типологія сучасного студентства, розроблена Б. Г. Анан'євим включає:

4 типи;

5 типів;

6 типів;

8 типів;

10 типів.

12. Головною формою виробництва для студентства є:

навчально-освітня;

педагогічно-психологічна;

технологічна;

навчально-виховна;

комунікативна.

13. Студент є суб'єктом діяльності:

асоціативної;

навчальної;

дослідницької;

комунікативної;

ігрової.

14. Для студентства як соціальної групи притаманні характерні риси. Яка з даних рис зайва?

пошук сенсу життя;

- соціальний престиж;
- колективна робота;
- інтенсивність спілкування;
- робота в аудиторіях.

15. Існує багато визначень «студентства». Одне з них наступне:

мобільна група, метою існування якої є організована за певною програмою підготовка до виконання професійних і соціальних ролей у матеріальному і духовному виробництві;

мобільна група, метою існування якої є організоване за певною програмою виконання професійних і соціальних ролей у матеріальному і духовному виробництві;

мобільна група, метою існування якої є організована за певною програмою підготовка до виконання акторських і художніх ролей у матеріальному і духовному виробництві;

мобільна група, метою існування якої є організована за певною програмою підготовка до виконання професійних і соціальних ролей у матеріальному виробництві;

мобільна група, метою існування якої є організована за певною програмою підготовка до виконання професійних ролей у матеріальному і духовному виробництві.

16. У студентстві якого курсу згідно досліджень педагогів і психологів, спостерігається поживлення і поглиблення систем міжособистісних стосунків, підвищується інтерес до інших студентських груп?

- першого;
- другого;

третього;

- четвертого;

п'ятого.

17. Б. Г. Анан'єв розробив типологію сучасного студентства, в основу якого бути покладені такі критерії:

становлення до навчання, наукова і громадська діяльність;

становлення до навчання, наукова і громадська діяльність, загальна культура;

становлення до навчання, наукова і громадська діяльність, загальна культура і почуття колективізму;

становлення до навчання, наукова і громадська діяльність, загальна культура, почуття колективізму, рівень комунікаційності;

становлення до навчання, наукова і громадська діяльність, загальна культура, почуття колективізму, рівень комунікаційності, рівень відповідальності.

18. Деяких студентів можна назвати, згідно Б. Г. Анан'єва, «раціоналістами XXI століття – це студент...»

займається науково-дослідницькою роботою, бере активну участь у громадській роботі;

займається тільки наукою, інші заняття вважає марною тратою часу;

відмінно навчається з профільюючих, загально-теоретичних, суспільних дисциплінах;

виключно активний у громадській роботі, інтереси колективу розглядає як власні;

має високу культуру, займається науково-дослідницькою роботою.

Організація виховної роботи

1. Серед напрямів у дослідженнях проблем виховання існує напрям, сутність якого в абсолютизації наукових знань (« знаннєцентризм») – це напрям :

раціоналістичний;
культуроцентричний ;
культуротворчий ;
планетарно-особистійний ;
особистійно- гуманістичний.

2. Існує декілька напрямів у дослідженнях проблем виховання. Біля витоків раціоналістичного напрямку стояли:

М. Драгоманов та М. Пирогов;
К. Ушинський та М. Пирогов;
В. Бехтерев та К. Ушинський;
В. Вернадський та В. Бехтерев.

3. Одне з напрямів у дослідженнях проблем виховання культуроцентричне.

Культуроцентрична парадигма забезпечує тріаду:

«Милосердя», «Любов», «Добро»;
«Любов», «Добро», «Істину»;
«Істину», «Добро», «Красу»;
«Милосердя», «Любов», «Красу»;
«Істину», «Милосердя», «Добро».

4. Першим обґрунтував концепцію світового значення національних традицій:

К. Ушинський;
В. Вернадський;
М. Пирогов;
М. Грушевський;
В. Бехтерев.

5. Парадигма, в основі якої – освітлена людина, озброєна науковими знаннями і найновішими культурними досягненнями людства – це парадигма:

планетарно-особистійна;

особистійно-гуманістична;
культурацентрична;
культуротворча;
раціоналістична.

6. Сучасна нетрадиційна особистійно-гуманістична парадигма виховання, розроблена Бойко А.М, має характер:

знаннєцентричний;
культуроцентричний;
антропоцентричний;
духовноцентричний;
культуро творчий.

7. Термін «виховання» є похідним від слова:

«вирощувати»;
«навчати»;
«дисциплінувати»;
«оберігати»;
«наставляти».

8. До однієї з рис особистості « громадянин» в триаді В. Гнатюка відноситься:

сумлінність;
громадська відповідальність;
дотримання конституції;
любов до рідної мови;
принциповість.

9. Парадигма національного виховання, згідно В. Гнатюка, включає в себе поняття «патріот», до якого відноситься:

повага до історичної пам'яті;
громадянський обов'язок;
толерантність;
громадська гідність;
принциповість.

10. Таксономія цілей в емоційно -ціннісній сфері включає цілі формування емоційно- особистого ставлення до явищ навколишнього світу на рівні:

засвоєння ціннісних орієнтацій;

сприйняття української ідеї;

взаємодопомоги;

принциповість;

любові до рідної мови.

11. При організації виховного процесу важливо пам'ятати про умови його результативності, а саме:

співвіднесення зовнішніх впливів з індивідуальними особливостями особистості;

формування наукового світогляду;

моделювання і розв'язання педагогічних ситуацій;

правового виховання.

12. Що не відноситься до напрямів професіоналізації позааудиторної виховної роботи?

моделювання і розв'язання педагогічних ситуацій;

психолого-педагогічне обґрунтування методів і форм поза аудиторної роботи студентів;

використання форм, що відображають специфіку професійної діяльності майбутніх педагогів;

формування інтересу до моральних форм суспільства;

врахування специфіки факультету при організації і проведення виховної роботи із студентами.

13. Куратор академічної групи виконує ряд функцій. Яка з функцій не притаманна куратору академічної групи?

аналітична;

організаторська;

комунікативна;

виховна;

соціальна.

14. Передбачає планування та організацію виховної роботи студентською групою на підставі урахування куратором: міжособистісних стосунків у колективі, мотивів навчальної та планувальної діяльності студентів, їх індивідуальних особливостей, функція:

аналітична;

організаторська;

комунікативна;

виховна;

соціальна.

15. Забезпечує надання необхідної допомоги студентському самоврядуванню, творчим групам – це функція куратора:

соціальна;

комунікативна;

організаторська;

аналітична;

виховна.

16. Яка функція куратора реалізується у гуманістично-орієнтованій взаємодії «педогог-студент»?

аналітична;

організаторська;

комунікативна;

виховна;

соціальна.

17. Керівник академічної групи складає проект плану виховної роботи на навчальний рік спільно з:

академічною групою;

активом групи;

старостою групи;

зам. декана;

деканом.

18. До плану виховної роботи на навчальний рік, складеному куратором академічної групи, є деякі вимоги, серед яких визначте зайвий:

комплексний характер плану;

цілісний підхід до процесу планування;

співтворчість педагогів та студентів в організації виховної роботи;

наступність змісту та форм виховної роботи;

єдність виховної та організаторської роботи.

19. Що не відноситься до критеріїв оцінки рівнів ефективності виховного процесу?

рівень вихованості майбутніх спеціалістів;

участь групи у загальноуніверситетських заходах;

духовний рівень майбутніх спеціалістів;

оволодіння студентами досвідом соціальної поведінки;

діяльність студентського самоврядування у групі.

20. Адміністративно куратор академічної групи підпорядкований:

заступнику декана факультету;

декану факультету;

проректору з виховної роботи;

проректору з навчальної роботи;

ректору.

21. До структури національного виховання не входить:

ідея;

мета;

зміст;

звички поведінки;

засоби.

22. Серед компонентів національного виховання є сфера:

емоційна;

чуттєва;

розумова;
емоційно-чуттєва;
емоційно-розумова.

23. Серед перелічених видів національного виховання позначте зайвий:

розумовий;
економічний;
екологічний;
патріотичний;
моральний.

24. До однієї з якостей особистості відноситься:

професіонал;
естет;
еколог;
конформіст;
керівник.

25. Яка характеристика виховання як процесу є зайвою?

цілеспрямований;
організований;
зміни поглядів;
керований;
впливу і самовпливу.

26. Яка складова є зайвою у виховальній взаємодії вихователя і вихованця?

рівні взаємодії;
підпорядкування;
співробітництво;
співтворчість;
співрозмова.

27. Гармонійно розвинена, високоосвічена, соціально-активна і національно-свідома людина, яка є носієм національної і світової культури – це:

мета національного виховання;

завдання виховання;

ідея виховання;

принцип виховання;

закономірність виховання.

28. Яка з форм виховної роботи є зайвою серед перелічених:

бесіди;

зустрічі;

культпоходи;

мандрування;

свята.

29. Особа, яка організовує діяльність групи, контролює стан між особистих відносин, призначається на цю посаду адміністрацією ВНЗ –це:

завідуючий кафедри;

заступник декана;

декан;

куратор;

проректор з виховної роботи.

30. Сутність виховання визначається як перетворення культури людства в індивідуальну форму існування з точки зору:

педагогіки;

філософії;

етики;

естетики;

історії.

31. Сутність виховання полягає у привласненні соціального досвіду з точки зору:

філософії;

педагогіки;

історії;

етики.

естетики.

32.Набуття молодим поколінням соціального досвіду, успадкування духовних надбань українського народу «формування у молоді рис громадянина української держави» – це:

ідеал виховання;

мета виховання;

принцип виховання;

завдання виховання;

закономірність виховання.

Основи дидактики вищої школи

1. Зайвим до складових теорій навчання вищої школи є:

гуманізація, гуманітаризація, етнізація змісту освіти;
індивідуалізація, диференціація, професійної і наукової підготовки спеціалістів;

процеси інтеграції вищої освіти України і Європи;

прогнозування шляхів удосконалення системи вищої освіти;

розробка раціональних шляхів контролю за якістю засвоєння знань.

2. Модель освіти, яка базується за відомчим принципом, з жорстким централізованим визначенням цілей, змісту освіти, номенклатури навчальних закладів і навчальних дисциплін у межах певного типу освітньої системи є моделлю освіти:

раціоналістичної;

традиційної;

феноменологічної;

розвиваючого навчання;

як державно-відомчої організації.

3. Традиційну систему освіти розробили:

В.В. Давидов, В.В. Рубцов;

Ж. Мато, Л. Кро, Ж. Капель, Д. Гавич;

П. Блум, Р. Ганьє, Б. Скіннер;

А. Маслоу, Б. Комс;

П. Гудман, І. Іллич.

4. Модель систематичної академічної освіти як способу передачі молодому поколінню універсальних елементів культури минулого – це модель освіти:

раціоналістична;

не інституціональна;

розвиваючого навчання;

традиційна;

феноменологічна.

5. Модель освіти, орієнтована на організацію освіти позасоціальних інститутів, зокрема шкіл і вищих навчальних закладів – це модель:

традиційна;

неінституціональна;

феноменологічна;

раціоналістична;

розвиваючого навчання.

6. Модель освіти, яка передбачає таку її організацію, що забезпечує набуття знань, вмінь, навичок і практичного пристосування до існуючого суспільства – це модель:

розвиваючого навчання;

традиційна;

раціоналістична;

неінституціональна;

феноменологічна.

7. Серед закономірностей, що виявляються залежно від характеру діяльності того хто навчає і тих хто навчається, засобів навчання, є:

засвоєння понять при цілеспрямованій організації пізнавальної діяльності студентів;

цілеспрямований характер навчання;

єдність адміністративного керівництва і самодіяльності студентів;

залежність між метою і принципами навчання;

включення студентів у керівництво ВМЗом.

8. Серед перелічених принципів навчання позначте зайвий:

міцність знань;

оптимальність навчального процесу;

гуманізація;

духовність;

народність.

9. Упорядкована цільна сукупність елементів і процесів, котрі утворюють освітню систему - це:

зміст освіти;

мета освіти;

завдання освіти;

ідеал освіти;

принцип освіти.

10. Серед перелічених основних елементів змісту освіти позначте зайвий:

інформація, яка підлягає засвоєнню;

способи діяльності, уміння, навички;

досвід творчої діяльності;

досвід духовної діяльності;

досвід емоційно – ціннісного ставлення до знань.

11. У доборі змісту педагогічної освіти у світі існують різні підходи серед яких є політехнізм притаманний:

Японії;

Україні;

США;

Англії;

Франції.

12. Прагматизм, один з підходів педагогічної освіти, має місце у:

Україні;

Англії;

США;

Франції;

Японії.

13. У Франції наступний підхід до педагогічної освіти:

прагматизм;

енциклопедизм;

екзистенціоналізм;

політехнізм;
конформізм.

14. Серед напрямків розвитку сучасної освіти позначте зайвий:

гуманітаризація;
диверсифікація;
націоналізація;
індивідуалізація;
інформатизація.

15. Серед основних напрямків оновлення змісту освіти у вищій школі згідно Державної національної програми «Освіта. Україна XXI століття» (1992), позначте зайвий:

етнізація змісту освіти;
практична спрямованість змісту освіти;
світоглядний аспект;
диверсифікація сучасної освіти;
затвердження загальнолюдських цінностей.

16. Державний нормативний документ, який визначає навчальне навантаження студентів, його розподіл за семестрами, відділеннями, спеціальностями – це:

типова програма;
навчальний план;
робоча програма;
освітня програма;
навчальна програма.

17. Державний документ, в якому розкривається зміст освіти з кожного предмету і визначається система наукових знань, світоглядних і морально – етичних ідей, практичних умінь і навичок, якими необхідно володіти студентам – це:

навчальний план;
навчальна програма;
робоча програма;

типова програма;
освітня програма.

18. Існує лінійний, концентричний, модульний способи побудови:

робочої програми;
навчального плану;
типової програми;
навчальної програми;
освітньої програми.

19. Педагогічно адаптований зміст основ будь – якої галузі діяльності, який являє собою логічну організовану систему теорій з рекомендаціями шляхів їх застосування на практиці – це:

навчальний предмет;
навчальний план;
навчальна програма ;
типова програма;
робоча програма.

20. Книга, зміст якої повністю відповідає навчальній програмі або ж розглядає окремі теми навчального предмету – це:

монографія;
підручник;
навчальний посібник;
енциклопедія;
робочий зошит.

21. Книга, в якій відображено одноосібну або колективну наукову працю з однієї з проблем – це:

підручник;
монографія;
робочий зошит;
навчальний посібник;
хрестоматія.

22. Позначте зайву фазу лекції з точки зору її динаміки:

- початок сприймання;
- оптимальна активність сприймання;
- повільна активність сприймання;**
- фаза зусиль;
- фаза стомлення.

23. Яка з ролей, в яких виступає лектор, є зайвою:

- оратор;
- вчений;
- педагог;
- психолог;
- вихованець.**

24. Яка з фаз лекції триває 10-15 хвилин?

- початок сприймання;
- оптимальна активність сприймання;
- повільна активність сприймання;
- фаза зусиль;**
- фаза стомлення.

25. Лекція проводиться з практичних тем або з тем з практичною спрямованістю. Лектор викладає основні моменти, а потім студенти ставлять питання – це:

- лекція-бесіда;
- лекція-дискусія;
- лекція-консультація;**
- проблемна лекція;
- лекція з розбором конкретних ситуацій.

26. У ході лекції викладач не тільки використовує відповіді слухачів на його питання, а й організує вільний обмін думками в інтервалах між логічними розділами – це:

- лекція-бесіда;

лекція-дискусія;

лекція-консультація;

проблемна лекція;

лекція з розбором конкретних ситуацій.

27. Лекція з усім джерелом методичних питань і компонентів здатна активізувати дані суміжних наук, досвід передової практики, особистий досвід студентської аудиторії – це:

лекція-бесіда;

лекція-дискусія;

лекція-консультація;

проблемна лекція;

лекція з розбором конкретних ситуацій.

28. Проблемні співвідношення фактичного і теоретичного матеріалу, який викладається у ході лекції, присвячені психологічні і дидактичні дослідження:

А. Маслоу;

В. Давидова;

П. Блума;

П. Гудмана;

В. Рубцова.

29. Самостійне вивчення студентом програмного матеріалу і обговорення на заняттях результатів пізнавальної діяльності – це:

лекція-бесіда;

практичне заняття;

семінар;

диспут;

лекція з розбором конкретних ситуацій.

30. Використання таких прийомів як повідомлення фактів, які викликають непорозуміння, співставлення життєвих знань з науковими можливо на:

семінарі;

проблемній лекції;

лекції-дискусії;
практичному занятті;
лекції – бесіді.

31. Від складності, об'єму і вимог семінарські заняття можна класифікувати на:

семінар- бесіду;
міжпредметний семінар;
комбінований семінар;
коментоване читання;
диспут.

32. При необхідності детально розглянути практичні питання, які були недостатньо висвітлені в лекціях або практичних, лабораторних, самостійних заняттях проводиться:

групова консультація;
колоквіум;
лекція-консультація;
проблемна лекція;
лекція – бесіда.

33. Системна сукупність і порядок функціонування всіх особистих, інструментальних і методологічних засобів, що використовуються для досягнення педагогічної мети – це:

освітня технологія;
педагогічна технологія;
технологія навчання;
технологія управління;
педагогічна техніка.

34. Поняття «педагогічна технологія» є змістовим узагальненням, що може бути представлений трьома аспектами, один із яких:

науковим;
технологічним;

педагогічним;
технічним;
виховним.

35. Серед наданих критеріїв технологічності, яким повинна задовольняти педагогічна технологія позначте зайвий:

концептуальність;
системність;
ефективність;
керованість;
результативність.

36. Позначте зайву складову частину нових педагогічних технологій:

соціальні перетворення;
суспільні, педагогічні, психологічні науки;
сучасний передовий педагогічний досвід;
філософський вітчизняний і зарубіжний досвід;
історичний вітчизняний і зарубіжний досвід.

37. Позначте зайвий серед основних принципів модульності:

наявність самостійної групи ідей/знань, якими оволодівають студенти за допомогою дидактично доцільних засобів, що відповідають природі цих ідей;
формування самостійної планової, цілісної одиниці навчальної діяльності, яка б сприяла досягненням студентом чітко визначених цілям;
оволодіння принципом модульності досягається через застосування різних форм і методів навчання;
складання автономних порцій, поділ навчального матеріалу на частини;
можливість цілепланування, проектування процесу навчання, поетапної діагностики, варіювання засобами і методами з метою корекції результатів.

38. Згідно структури навчального процесу за модульним принципом, вивчення розподілу учбового матеріалу проводиться не по частинам на заняттях, а подається цілісно узагальненим модулем на лекціях:

установчих;

з розбором конкретних ситуацій;
із застосуванням техніки зворотного зв'язку;
лекціях – консультаціях;
лекціях – бесідах.

39. За цільовими орієнтаціями ігрові технології поділяються на :

навчальні;
тренінгові;
розвивальні;
соціалізуючи;
психотехнічні.

40. За характером педагогічного процесу ігрові технології поділяються на:

репродуктивні;
предметні;
імітаційні;
рольові;
драматизації.

41. За ігровою методикою ігрові технології поділяються на:

ділові;
виховні;
комунікативні;
продуктивні;
діагностичні.

42. Серед функцій ігрової діяльності позначте зайву:

комунікативні;
організаційна;
діагностична;
розвивальна;
розважальна.

43. Сприяють випрацюванню тактики поведінки дій, виконанню функцій та обов'язків конкретної особистості ігри:

імітаційні;

операційні;

рольові;

ділові;

драматизації.

44. Серед концептуальних положень комп'ютерних технологій позначте зайві:

діалоговий характер навчання;

необмежене навчання;

керованість і корекція викладання процесу навчання;

пристосування комп'ютера до індивідуальних особистостей студента;

зрозуміння навчального матеріалу з різних позицій.

45. Серед складових частин проблемної лекції позначте зайву:

одержання вихідних даних для формулювання проблемної ситуації;

формулювання та роз'яснення проблемної ситуації;

розв'язок проблемної ситуації на основі аргументів і фактів;

розв'язок проблемної ситуації на основі висунутих гіпотез;

аналіз результатів та встановлення зв'язку з практикою.

46. Ланцюг запитань викладача, які примушують студентів на базі вже сформованих понять, одержаних знань, життєвого досвіду, логічного мислення формувати нові поняття, робити висновки – це:

евристична бесіда;

диференційно – групова робота;

семінарське заняття;

ділова гра;

проблемна лекція.

47. Модульна контекстна технологія, яка ставить за мету формування педагогічної спрямованості, розвиток емоційних і морально – естетичних якостей, засвоєння знань, умінь та навичок, способів розумових дій, дійово – практичної сфери та самокеруючих механізмів особистості майбутнього фахівця за організаційними формами може бути:

диференційованою;
проблемно - науковою;
творчою;
діагностичною;
ігровою.

48. Серед функцій комп'ютера позначте зайву:

викладача;
джерела навчальної інформації;
наочності;
перекладача;
засоби діагностики і контролю.

49. Форма організації освіти, що основана на використанні персональних комп'ютерів, електронних підручників та засобів телекомунікацій, базується на принципі самостійного навчання студентів:

очна;
заочна;
очно – заочно;
дистанційна;
вечірня.

50. Однією з характерних рис дистанційної освіти є:

гуманізм;
мобільність навчання;
вибір змісту освіти;
гнучкість;
відповідність технологій до навчання.

51. Одним з основних принципів дистанційного навчання є:

педагогічна доцільність застосування нових інформаційних технологій;
економічна ефективність;
координаційна роль викладача;
модульність;

гнучкість.

52. Позначте зайвий вид забезпечення дистанційного навчання:

технічний;

матеріальний;

програмний;

організаційний;

інформаційний.

53. У Болонському процесі за основу обліку трудомісткості навчальної роботи у кредитах використовується система залікових одиниць:

ECTS;

USCS;

CATS;

UMAP;

ERASMUS.

54. Позначте зайву категорію дидактики вищої школи:

закономірності;

закони;

технології;

зміст освіти;

методи.

55. Позначте зайву складову змісту освіти:

навчальний план;

навчальна програма;

робоча програма;

підручники;

посібники.

56. Згідно з П. Підкасистой одним з видів самостійної роботи є:

евристична;

креативна;

організаційна;

варіативна;

дослідна.

57. Позначте зайву педагогічну технологію:

інформаційна;

кредитно – модульна;

ігрова;

модульно – рейтингова;

освітня.

Контрольна оцінка знань, умінь та навичок студентів

1. Серед функцій контролю позначте зайву:

освітня;

контролююча;

виховна;

евристична;

управлінська.

2. Виявлення знань і навичок, утруднень, недоліків, неуспішності забезпечує

функція контролю:

освітня;

діагностично-контролююча;

контролююча;

виховна;

розвивальна.

3. Забезпечує цілеспрямованість у навчанні функція контролю:

діагностично-керуюча;

контролююча;

розвивальна;

управлінська;

прогностично-методична.

4. Сприяння розвитку психічних процесів особистості-уваги, пам'яті, мислення, інтересів, пізнавальної активності, мовленнєвої культури студентів забезпечує

функція контролю:

освітня;

діагностично-корегуюча;

розвивальна;

виховна;

прогностично-методична.

5. Поточна перевірка є органічною частиною навчального процесу і проводиться у рамках чинних форм організації навчання у вузі. Одна з її форм:

усна співбесіда;

колоквіум;

практична перевірка знань на семінарських заняттях;

залік;

екзамен.

6. Тематична перевірка знань студентів здійснюється на:

лекціях;

консультаціях;

диспутах;

практичних заняттях;

лабораторних заняттях.

7. Підсумкова форма перевірки результатів виконання студентами практичних, лабораторних, курсових робіт, засвоєння студентами матеріалу семінарських занять, результатів – це:

іспит;

залік;

рейтингова система;

тестовий контроль;

фронтальна перевірка.

8. За метою застосування є тести:

поточного контролю;

рубіжного контролю;

прогностичні;

підсумкового контролю;

орієнтовані на норми знань.

9. За характером вибіркової відповіді є тести:

вибіркові;

альтернативні;

машинні;

з вільною конструйованою відповіддю;

стандартизовані.

10. За формальними ознаками тести класифікують:

за структурою та способами оформлення відповідей;

за співвідношенням з нормами чи критеріями;

за об'єктом контролю;

за статусом контролюючої програми;

за метою застосування.

11. За цільовими, функціональними, смисловими ознаками тести класифікують:

за видом контролю;

за гомогенністю завдань;

за способом презентації мовленнєвого стимулу;

за характером вибіркових відповідей.

12. Згідно Н. М. Олійника, робота із складання тестового матеріалу доцільно виконувати у кілька етапів. Готуються тестові завдання на основі логіко-структурних схем на етапі:

першому;

другому;

третьому;

четвертому;

п'ятому.

13. Тестовий контроль знань має істотні недоліки, які можна поділити на групи:

дві;

три;

чотири;

п'ять;

шість.

14. Критеріями оцінювання навчальних досягнень студентів мають бути групи компетенцій. Активність у суспільному житті, участь в діяльності громадських організацій, вміння попереджувати, урегульовувати конфлікти,

самостійно приймати рішення й брати на себе відповідальність за їх виконання
– група компетенцій:

комунікативна;
інформаційна;
саморозвитку та самоосвіти;
соціальна;
полікультурна.

15. Позначте зайвий принцип контролю знань і умінь студентів:

систематичність;
об'єктивність;
гласність;
гнучкість;
доступність.

16. Позначте зайвий принцип контролю знань і умінь студентів:

діагностичний;
поточний;
тематичний;
підсумковий;
прогностичний.

17. До рубіжного контролю знань і умінь студентів відноситься:

залік;
бесіда;
колоквіум;
контрольна робота;
консультація.

18. До заключного контролю знань і умінь студентів відноситься:

залік;
бесіда;
курсова робота;
державний іспит;

контрольна работа.

Організація науково-дослідницької роботи студентів магістратури

1. Стислий виклад у письмовому вигляді змісту наукової праці, літератури з теми – це :

анотація;

критична стаття;

реферат;

есе;

тези.

2. Стислі, лаконічно сформуванні основні положення доповіді, повідомлення тощо. Вони включають виклад основних думок праці від початку до кінця, а не лише її дослідницької частини – це:

тези;

реферат;

анотація;

доповідь;

есе.

3. Науковий чи публіцистичний твір невеликого розміру, своєрідне дослідження важливої наукової, суспільно-політичної чи літературної теми – це:

реферат;

стаття;

анотація;

есе;

доповідь.

4. Невеликий за обсягом прозовий твір, що має довільну композицію і висловлює індивідуальні думки та висловлення щодо конкретного питання і не претендує на вичерпне і визначальне тлумачення теми – це:

критична стаття;

реферат;

есе;

доповідь;

анотація.

5. Визначте зайву умову забезпечення ефективності педагогічних досліджень:

вибір найбільш актуальної проблематики досліджень;

логічна відповідність проблеми, теми, об'єкта, предмета, мети, задач структурі дослідження;

мета роботи має відповідати проблемі дослідження;

тема має конкретизувати проблему дослідження;

методи дослідження мають відповідати проблемі дослідження.

6. Формуються рекомендації при написанні магістерської роботи в:

вступі;

розділі першому;

розділі другому;

висновках;

додатках.

7. Творчі можливості – це система інтелектуально-творчих якостей особистості, які сприяють успіху у творчій діяльності. Вона складається з підсистем. До якої підсистеми відносяться мотиви, інтереси, потреби:

спрямованості;

характерологічних особливостей особистості;

здібностей;

творчих умінь;

духовного рівня.

8. Одним із необхідних індивідуально-творчих якостей майбутнього дослідження є самостійне створення нових образів, які реалізуються в оригінальних і цінних результатах діяльності. Це-...

креативність мислення;

інтуїція;

творча уява;

оригінальність мислення;

інтелектуальна активність.

9.Альтернативність, здатність запропонувати декілька підходів до розв'язання задачі та міняти їх, бачити проблему, об'єкти в різних ракурсах-це...

інтелектуальна активність;

оригінальність мислення;

асоціативність мислення;

дивергентність мислення;

креативність мислення.

10.Своєрідність якостей розуму, способи розмови і діяльності, здатність створювати думки, що відрізняються від загально прийнятих поглядів-це...

оригінальність мислення;

креативність мислення;

інтелектуальна активність;

асоціативність мислення;

дивергентність мислення.

11.Визначте зайве загальнонаукове, дослідницьке вміння, яке є методологічною основою до організації та проведення дослідження студента:

володіння науковими методами пізнання;

оперування понятійним апаратом;

організація власної розумової діяльності;

формування гіпотези;

пошук літературних джерел.

12.Позначте зайву функцію гіпотези:

окреслення кола завдань;

систематизація складових наукового апарату дослідження;

систематизація етапів проведення дослідження;

систематизація методів дослідження;

прогнозування результатів наукового пошуку.

13.Існують наступні теми гіпотез:

емпіричні(описові);

теоретичні(пояснювальні);

загальнонаукові;

емпіричні та теоретичні;

теоретичні та загальнонаукові.

14.До конкретно наукових методів дослідження відносяться:

емпіричні;

соціологічні;

математичні;

соціально-психологічні;

загальнотеоретичні.

15.Залежно від того настільки поширено подана теза, їх поділяють на:

основні, прості;

цитатні, вільні;

цитатні, складні;

вільні, прості;

комбіновані(цитати і власні формулювання).

16.До додатків у магістерській роботі відноситься:

анкети, схеми;

анкети, таблиці;

список використаної літератури;

схеми, анкети, таблиці;

анкети, схеми, таблиці, список використаної літератури.

17.Повнота відображення змісту статті чи кількох праць за темою, відповідність основних тез і положень, виділених магістрантом, і змістові статті, відповідність висновків автора поставленим завданням-це основні вимоги до:

реферату;

есе;

статті;

огляду;

анотації.

18. Аналіз статей, творчих робіт студентів в магістратурі дає можливість виділити декілька характерних для них рівнів науковості і творчості. Стислий виклад на основі аналізу, творчої обробки літературних джерел, аналіз факторів і теоретичне обґрунтування, систематизація, класифікація, узагальнення-це рівень:

реферативний;

аналітичний;

аналітико-реферативний;

оглядовий;

аналітико-оглядовий.

19. Існують наступні шляхи впровадження результатів дослідження:

безпосередній;

загальний;

конкретний;

опосередкований;

безпосередній та опосередкований.

20. Науково-дослідна робота магістрантів спрямована на розвиток у майбутніх педагогів і науковців нахилів до пошукової, дослідницької діяльності і до:

репродуктивного розв'язання навчально-виховних завдань в освітніх закладах, а також на формування умінь і навичок застосування дослідницьких методів для розв'язання практичних питань навчання і виховання;

творчого розв'язання навчально-виховних завдань в освітніх закладах;

творчого розв'язання навчально - виховних завдань в освітніх закладах, а також на формування умінь і навичок застосування дослідницьких методів для розв'язання практичних і теоретичних питань навчання і виховання ;

творчого розв'язання навчально-виховних завдань в освітніх закладах, а також на формування умінь застосування дослідницьких методів для розв'язання теоретичних питань навчання;

репродуктивного розв'язання навчально-виховних завдань в виховних закладах, а також на формування умінь і навичок застосування дослідницьких методів для розв'язання практичних і теоретичних питань навчання і виховання.

ПРАКТИЧНА ПСИХОЛОГІЯ

Біоетичні аспекти у фармації

1. Сукупність моральних принципів поведження при наданні своєчасної кваліфікованої лікарської допомоги, що включає забезпечення населення необхідними медикаментами та виробами медичного призначення, а також інформаційно-консультативними послугами, пов'язаними з цією допомогою, - це:

етика;

професійна етика медичного працівника;

етичні норми фармації;

біоетика;

мораль.

2. Хто запропонував термін "біоетика" (етика життя) та розкрив його зміст?:

В. І. Вернадський;

В. Р. Поттер;

Агапіт;

М. Пирогов;

О. Богомолець.

3. Що не відноситься до сфери інтересів біоетики?:

здоров'я людини в галузі застосування сучасних біомедичних технологій;

права людини в галузі застосування сучасних біомедичних технологій;

питання етичного ставлення до довкілля;

питання етичного ставлення до хребетних тварин, яких використовують в експериментальних дослідженнях, та з іншими науковими і навчальними цілями;

взаємовідносини між хворим та лікарем.

4. До якого року належить офіційний початок біоетичного руху в нашій країні?:

1959;

1961;

1980;

1992;

2000.

5. В якому році було застасовано Комісію з питань біоетики з правами консультативно-дорадчого органу?:

1980;

1992;

1998;

2002;

2008.

6. До складу якого відомства входить Комісія з питань біоетики?:

МОЗ;

Міністерство освіти і науки України;

Академія медичних наук України;

Кабінет Міністрів України;

Національна академія наук України.

7. Повага до людини як особистості, визнанні її свободи, права та можливості відігравати певну роль у прийнятті рішень, які стосуються її фізичного, психічного та соціального благополуччя відноситься до принципу біоетики:

принцип благодіяння;

принцип "не зашкодити";

принцип автономії;

принцип справедливості;

принцип відкритості.

8. До якого з принципів біоетики відноситься дія на благо інших людей, яка здійснюється завдяки наявності у людини почуття відповідальності та обов'язку, альтруїзму, любові до ближнього, співчуття, симпатії?:

принцип благодіяння;

принцип "не зашкодити";

принцип автономії;

принцип справедливості;

принцип відкритості.

9. До якого з принципів біоетики відноситься зобов'язання не завдати шкоди іншій людині (зокрема, хворому, пацієнту) не тільки прямо, безпосередньо і навмисне, але і опосередковано (біль, страждання, недієздатність)?:

принцип благодіяння;

принцип "не зашкодити";

принцип автономії;

принцип справедливості;

принцип відкритості .

10. До якого з принципів біоетики відноситься необхідність та можливість на засадах блага та добра задоволення потреб людини та розподілу матеріальних і духовних благ?:

принцип благодіяння;

принцип "не зашкодити";

принцип автономії;

принцип справедливості;

принцип відкритості.

11. Виконання якої вимоги не зменшує ризику нанесення шкоди або небажаних побічних ефектів-реалізації принципу біоетики "не зашкодити"?:

діяльність, наміри та вчинки не повинні бути аморальними і шкідливими;

небажаний побічний ефект може бути таким, з чим доводиться миритися;

для виконання дій, які можуть призвести до небажаних або негативних наслідків, необхідні вагомі підстави, і тому благо повинно мати перевагу над ризиком;

передбачений ризик-засіб для досягнення благої цілі;

планування дій іноді пов'язане з небажаними побічними ефектами та наслідками, тому не можна виправдовувати вибір будь-яких засобів досягнення благих цілей.

12. Система норм морального поведіння людей, їхніх обов'язків стосовно суспільства, свого класу, батьківщини і один до одного, це:

біоетика;

етика;

деонтологія;

мораль;

етичні норми фармації.

13. Яке твердження не відповідає "Кодексу поведінки Фармацевтичної асоціації"?:

фармацевт охороняє здоров'я суспільства в цілому та кожної окремої особи;

проявляє однакову зацікавленість по відношенні до усіх пацієнтів;

фармацевт повинен зберігати професійну таємницю;

фармацевт не гарантує в кожному випадку, що оплата за його послуги розмірна та розумна;

обов'язком фармацевта є постійне підвищення своїх професійних знань.

14. Що не відноситься до основних завдань Комісії з питань етики?:

захист прав та інтересів досліджуваних, залучених до клінічних випробувань лікарських засобів;

захист прав та інтересів дослідників;

забезпечення етичної оцінки матеріалів клінічного випробування;

забезпечення морально-правової оцінки матеріалів клінічного випробування;

захист хребетних тварин, яких використовують в експериментальних дослідженнях, та з іншими науковими і навчальними цілями.

15. Що не бере до уваги Комісія з питань етики при підготовці свого рішення до початку проведення клінічного випробування?:

значимість(важливість) клінічного випробування та його план;

оцінку очікуваної користі і ризику та обґрунтованість висновків;

адекватність підготовки дослідника і допоміжного персоналу;

якість устаткування і приміщень;

вік та стать досліджувальних .

16. Під час проведення клінічного випробування Комісія періодично розглядає матеріали проведення клінічного випробування з частотою, що залежить від ступеня ризику для досліджувальних, але не рідше:

1 разу на місяць;

1 разу у квартал;

1 разу у шість місяці;

1 разу на рік;

1 разу на три роки .

17. До якого органу державного регулювання лікарського забезпечення Комісія з питань етики може подавати пропозиції про тимчасову або повну зупинку клінічного випробування лікарського засобу?:

до Державної служби лікарських засобів;

до Державного "Науково-експертного фармакопейного центру";

до Державного фармакологічного центру МОЗ України ;

до Державної інспекції з контролю якості лікарських засобів;

до Комітету з контролю за наркотиками.

18. Комісія з питань етики зберігає всі записи, що стосуються проведення клінічного випробування, протягом не менше:

року;

двох років ;

трьох років;

п'яти років;

десяти років.

19. Комісія з питань етики зберігає всі записи, що стосуються проведення клінічного випробування, протягом встановленого строку, а потім:

передає Державному фармакологічному центру МОЗ України;

передає до архіву;

знищує;

передає досліднику;

передає до Державної інспекції з контролю якості лікарських засобів.

20. Широка громадськість повинна бути інформована про результати досліджень, про успіхи й невдачі лікування в клініках, особливо про використання нових лікарських засобів, медичних технологій- це:

принцип благодіяння;

принцип "не зашкодити";

принцип автономії;

принцип справедливості;

принцип відкритості.

Методи психологічного впливу у системах керування

1. Існує кілька методів впливу. Вплив на свідомість, почуття, волю людей за допомогою повідомлення, доказу важливості, з метою змусити слухача змінити існуючі погляди, установки оцінки -це:

переконання;

інформування;

визначення понять;

пояснення;

вказівка;

2. Є кілька методів впливу. Повідомлення співробітникам відомостей про внутрішній і зовнішній стан людей, предметів, процесів; доповідь о положенні справ-це:

переконання;

інформування;

висування тези;

порівняння й розходження;

вказівка;

3. При передачі інформації, варто дотримуватися правил. Інформація повинна бути:

ясною;

точною;

змістовною;

короткою;

все перераховане вище;

4. Що таке теза?

думка або положення, істинність якого потрібно довести;

наукове припущення, висунуте для пояснення яких-небудь явищ;

докладне тлумачення з використанням зрозумілих термінів;

механізм, заснований на активізації розумової діяльності;

правильної відповіді немає;

5. *Що таке гіпотеза?:*

думка або положення, істинність якого потрібно довести;

наукове припущення, висунуте для пояснення яких-небудь явищ;

докладне тлумачення з використанням зрозумілих термінів;

механізм, заснований на активізації розумової діяльності;

правильної відповіді немає;

6. *У ситуації, коли головною метою впливу є інформування про наукові й практичні досягнення, до якого методу прибігають?*

опис;

вказівка;

визначення поняття;

висування тези;

характеристика;

7. *Які види пояснення використовуються?*

коментування, тлумачення;

спрощення, переказування;

тлумачення, спрощення;

коментування, переказування;

коментування, тлумачення, спрощення, переказування;

8. *Звертання уваги за допомогою руху або жесту на предмет сприйняття, щоб показати й назвати його для відомості- це:*

опис;

вказівка;

пояснення;

порівняння;

рада і пропозиція;

9. *Який метод впливу використається на нарадах, інструктажах, у ситуаціях, ознайомлення співробітників із предметом, у якого не можна знайти видову відмінність, необхідне для визначення?:*

переконання;
висування тези;
вказівка;

опис;

немає правильної відповіді;

10. Виберіть метод впливу, близький до опису, але, що відрізняється від його змістом більш точних параметрів і оцінки:

висування тези;
вказівка;
переконання;
інформування;

характеристика;

11. Виберіть найбільш типову помилку керівників:

висування нереальних цілей;
висування суперечливих вимог;
нав'язування власних цілей;
маскування щирих цілей;

все перераховане вище;

12. Цей метод впливу відноситься до демократичних, у цьому випадку начальник у доброзичливому тоні виражає свої ідеї й правила виконання якихось дій. Що це за метод?:

рада і пропозиція;

інформування о результатах роботи;
переконання;
вказівка;
гіпотеза;

13. Приведення логічних доводів з метою довести істинність якого-небудь положення-це:

аргументація;

теза;

гіпотеза;
переконання;
немає правильної відповіді;

14. Цілеспрямований або образний вплив, що викликає некритичне сприйняття й засвоєння інформації- це:

характеристика;
вказівка;
опис;
навіювання;
аргументація;

15. Укажіть кількість основних видів навіювання:

два;
три;
чотири;
п'ять;
їх безліч;

16. При цьому виді, навіювання досягається шляхом безпосереднього словесного впливу, емоційно насиченим, наказовим тоном-це:

пряме навіювання;
зворотне навіювання;
непряме навіювання;
все перераховане вище;
немає правильної відповіді;

17. При цьому виді вселяння вдаються до допомоги додаткового подразника, словесної формули може не бути зовсім-це:

пряме навіювання;
зворотне навіювання;
непряме навіювання;
все перераховане вище;
немає правильної відповіді;

18. Для досягнення успіху в роботі організації, діяльність і взаємини повинні регулюватися:

тільки формальними відносинами;

неформальними відносинами;

формальними й неформальними відносинами;

залежить від керівника;

немає правильної відповіді;

19. Існує кілька видів пояснення. Пояснення на основі викладу міркувань, пояснювальних і критичних зауважень-це:

тлумачення;

спрощення;

коментування;

переказування;

немає правильної відповіді;

20. Існує кілька видів пояснення. Зміна первісної інформації й приведення її в зручний і доступний для сприйняття вид-це:

тлумачення;

спрощення;

коментування;

переказування;

немає правильної відповіді;

21. Існує кілька видів пояснення. Повторний послідовний і докладний виклад, це:

тлумачення;

спрощення;

коментування;

переказування;

немає правильної відповіді.

Етика та етикет підприємця

1. Система етичних норм поведінки людини або якої-небудь професійної групи (підприємців) називається:

біоетика;

етикет підприємця;

етика підприємця;

культурологія;

мораль підприємця.

2. Встановлений порядок поведінки де-небудь називається:

Біоетика;

етикет;

етика ;

культурологія;

мораль.

3. Яка з норм професійної поведінки не входить до етичного кодексу підприємця?:

підприємець переконаний в корисності своєї праці не тільки для себе, але і для інших, для суспільства, для держави

не визнає необхідність конкуренції;

розуміє необхідність співпраці;

поважає себе як особа, а будь-яку особу, як себе;

прагне до нововведень.

4. Що не включає етикет ділової людини:

правила представлення та знайомства;

правила ведення ділових бесід;

правила ділового листування і телефонних переговорів;

благонадійність;

вимоги до зовнішнього вигляду, манер, ділового одягу.

5. Яке твердження не відповідає правилам уявлення і знайомства?

звернення в діловій обстановці прийняте тільки на "ви";

жінка завжди представляється чоловікові першою;

молодших за віком слід представляти більш старшим, а не навпаки;

вручення візитною карточки- показник прагнення в майбутньому підтримувати ділові і особисті контакти;

при вітанні переважно звертатися потрібно до співбесідника на ім'я та по батькові .

6. Яке твердження не відповідає правилам ведення ділових бесід?:

обережно використовуйте слово "я";

спирайтеся тільки на факти, а не на домисли;

якомога детальніше розкрити суть теми;

уникайте повчальності;

шукайте шляхи врегулювання складного питання, а не його загострення.

7. В кінці ділового листа не слід писати вираз:

"заздалегідь дякую";

"з повагою";

"до побачення";

"цілую";

"до зустрічі".

8. Відповісти на діловий лист можна не пізніше чим через:

2 дні;

5 днів;

тиждень;

10 днів;

місяць.

9. Яке твердження не відповідає правилам ділового листування:

діловий лист повинен бути коротким;

найбільш важливі листи бажано не складати, а отпралять у великих конвертах;

рекомендується не складати діловий лист більш ніж в 2 рази текстом в гору;

відповідати слід не пізніше чим через 5 днів;

лист повинен бути акуратно оформленим.

10. Яке твердження не відповідає культурі телефонних дзвінків?:

хто б не дзвонив, ніколи не ставте питань типу: "А хто його питає?", "А навіщо він вам потрібний?";

першим кладе трубку той, хто подзвонив;

якщо начальник подзвонив своєму підлеглому, підлеглий чекає, коли покладе трубку начальник;

якщо телефонний зв'язок урвався, передзвонює той кому дзвонили;

починати телефонну розмову словами "алло", "так" неприпустимо в діловому етикеті.

11. Що не відноситься до вимог до мови підприємця?:

письменність;

логічність;

емоційне забарвлення;

категоричний тон;

не вживати слова-паразити "отже", "розумієте" і ін.

12. Що не включає діловий протокол?:

условлюватися про зустріч при переговорах прийнято не раніше чим за 2-3 дні;

час початку переговорів прийнято дотримувати неухильно обома сторонами;

спізнювання зверху 15хв допускається, але не більше години;

не повинно бути браку місць (стільців);

організацію ділових зустрічей.

13. Партнер затверджує щось свідомо помилкове (наприклад, країна-виробник Франція, а по суті -це Індія) Що робите у такому разі?:

яскраво демонструєте образу;

демонструєте образу;

погоджуєтесь, адже не коректно сумніватися в чесності партнера;

слід підкреслити, що ви відокремлюєте всі людські проблеми (образу) від ділових (якість товару) і збираєтесь перевірити всі фактичні заяви партнера;

виражаєте сумніви і категорично ухиляєтесь від укладення оборудки.

14. Ви погодилися на ведення переговорів на території ділового партнера, але ви відчуваєте, що фізичне оточення проти вас (незручне приміщення) Що робите у такому разі?:

прагнете швидше закінчити переговори;

поступаєтесь на першу вимогу і закінчуєте переговори ;

набираєтесь терпіння і продовжуєте переговори, оскільки вам необхідно укласти угоду;

категорично не погоджуєтесь вести переговори і виражаєте підозри що незручне приміщення було вибране навмисно.

запропонуєте перейти в інше приміщення або зустрітись в інший час;

15. Який з варіантів зовнішнього вигляду, одяг не відповідає діловій обстановці?:

підприємець повинен бути завжди охайний;

не слід носити одяг яскравих кольорів або дуже строкатих узорів;

тримати носову хустку в рукаві плаття або кофтини;

спідниця або брюки з кофтиною - це домашній одяг жінки;

жінці не можна надівати золоті сережки і одночасно на руку срібні кільця (у рахунок не приймається обручка, оскільки це символ, обряд, звичай).

16. Виберіть не правильне твердження - діловій жінці ніколи не слід:

носити міні-спідниці;

надягати на одну руку (на різні пальці або на один) золоті і срібні кільця;

носити брюки;

носити взуття із закритим носком;

носити одяг яскравих кольорів або дуже строкатих узорів.

17. Виберіть не вірне твердження- діловому чоловікові ніколи не слід:

носити пляжне взуття;

носити яскраві сорочки;
приходити на роботу в шортах;
носити ланцюжок поверх одягу;
носити перстень.

18. Якщо біля дверей опинилися начальник, його заступник і жінка, двері відкривають:

Начальник;
заступник;
жінка;
той, хто щонайближче до дверей;
молодший за віком.

19. Виберіть не вірне твердження:

сидячи за столом президії, чоловік може розстебнути піджак, але, якщо йому надали слово і він йде на кафедру, він повинен застебнути піджак;
якого б рангу, віку й статі не був начальник, при вході в кабінет свого підлеглого не він першим протягує руку, а господар кабінету;
вітатися через стіл не можна;

якщо начальник запропонував жінці сісти на певне місце, то жінка сама може вибрати місце;

у робочій обстановці, коли входить жінка рангом нижче присутніх, чоловіки не встають.

20. Який подарунок відноситься до розряду ділових?:

лосьйон;
духи;
сорочка;
краватка;
туфлі.

Основи конфліктології

1. Небажання учасників конфлікту докладати зусилля до вирішення проблеми найяскравіше проявляється у позиції:

ухилення;

співробітництва;

компромісу;

примусу, суперництва;

пристосування.

2. Про пригнічення інтересів учасника конфлікту та вольову неадекватну перевагу його партнера свідчить позиція:

пристосування;

співробітництва;

уникання;

компромісу;

суперництва.

3. Оптимальне раціональне вирішення проблеми, вихід із конфлікту, прийнятий для всіх його учасників, забезпечує тактика:

співробітництва;

ухилення;

компромісу;

примусу;

суперництва.

4. Автором теорії соціального конфлікту, що одержала згодом назву «конфліктна модель суспільства» є :

Л. Козер;

Дж. Бернанд;

Р. Дарендорф;

Томас Ф. Крам;

«школа Вебера».

5. Конфлікт, який породжується порушеннями групових норм, своїх обов'язків, загальних «правил гри», культури взаємин тощо, називається:

міжгруповий;

конфлікт між особою і групою;

міжорганізаційний;

внутрішньоособистісний;

міжособистий.

6. Однією з форм перебігу конфлікту, у якій одна з сторін не усвідомлює наявності конфліктної ситуації, стає об'єктом нападок з боку опонента, але не сприймає ситуацію як конфліктну ігноруючи її, є:

«невідомий» конфлікт;

«сліпий» конфлікт;

прихований конфлікт;

відкритий конфлікт;

закритий конфлікт.

7. Конфлікт, виникає у результаті неефективних управлінських рішень, недоліків у комунікаціях, застосування апаратом управління неправомірних дисциплінарних заходів тощо носить назву:

конфлікт між апаратом управління (керуючою системою) та виконавчим апаратом (керованою системою);

міжорганізаційний конфлікт;

міжгруповий;

конфлікт між особою і групою;

діадний.

8. Однією із форм перебігу конфлікту при якому конфлікт яскраво виражений, емоційний, агресивний є:

прихований конфлікт;

відкритий конфлікт;

«сліпий» конфлікт;

«невідомий» конфлікт;

закритий конфлікт.

9. *Метод усунення конфліктних ситуацій, передбачаючий використання сили з боку однієї з конфліктуючих сторін має назву:*

компроміс;
інтеграція;
придушення;
міжособистий;
структурний.

10. *Етапом перебігу конфлікту, при якому є прихованість, небажання відкрито обговорювати протиріччя, є:*

демонстративний етап;
батальний етап;
латентний етап;
«сліпий» етап;
закритий етап.

11. *Відсутність згоди між двома чи більше суб'єктами, зіткнення притилежних сторін, сил, які можуть бути конкретними особами або групами прцівників, а також внутрішній дискомфорт однієї особи, називається:*

конфлікт;
стрес;
компроміс;
агресія;
суперництво.

12. *Вкажіть осоновний вид конфлікту за змістом:*

функціональний;
безрезультатний;
конструктивний;
міжгруповий;
руйнівний.

13. *Вкажіть осоновний вид конфліктів за результатами:*

внутрішньоособистий;
міжособистісний;
міжгруповий;
конструктивний;
міжорганізаційний.

14. Етап перебігу конфлікту, який базується на тому, що конфліктуючі сторони намагаються знищити одна одну як ворога, має назву:

агресивний;
латентний;
демонстративний;
батальний;
сліпий.

15. Найпоширеніша форма конфлікту в групах і організаціях - коли реальні розбіжності приховуються учасниками конфлікту за зовні бездоганними формами поведінки, називається :

відкритий конфлікт;
сліпий конфлікт;
демонстративний конфлікт;
прихований конфлікт;
"невідомий" конфлікт.

16. Якщо одна зі сторін не усвідомлює наявності конфліктної ситуації, стає об'єктом нападу з боку опонента, але не сприймає ситуацію як конфліктну, ігноруючи її, це:

відкритий конфлікт;
сліпий конфлікт;
демонстративний конфлікт;
прихований конфлікт;
"невідомий" конфлікт.

17. Наявність конфліктної ситуації, яка базується на неприязні, що свідомо приховується. При цьому відкрите протистояння може відбутись у будь-який момент через виникнення інциденту. Ця форма перебігу конфлікту має назву:

- відкритий конфлікт;
- сліпий конфлікт;
- демонстративний конфлікт;
- прихований конфлікт;
- "невідомий" конфлікт.**

18. Конфлікт яскраво виражений, емоційний, агресивний. Він є очевидним, дуже запальним. Позиції апонетів при такому конфлікті стають принциповими і не передбачають жодних поступок. Ця форма перебігу конфлікту називається:

- відкритий конфлікт;**
- сліпий конфлікт;
- демонстративний конфлікт;
- прихований конфлікт;
- "невідомий" конфлікт.

19. Назвіть основні міжособистісні способи розв'язання конфлікту:

- роз'яснення вимог до роботи;
- використання винагороди;
- компроміс;**
- використання координаційних механізмів;
- встановлення загальноорганізаційних комплексних цілей з метою спрямування зусиль всіх працівників на досягнення загальної єдиної цілі.

20. Вкажіть активні стилі поведінки у конфліктній ситуації:

- стиль ухилення;
- стиль пристосування;
- стиль компромісу;
- стиль конкуренції;**
- пасивний стиль.

Ділова бесіда

1. Для серйозної бесіди необхідно скласти план її проведення. Записуючі тези бесіди, ми не:

вигострюємо формулювання;

продумуємо аргументи;

визначаємо час і місце проведення бесіди;

визначаємо склад учасників;

підбираємо необхідні документи.

2. Вибираючи підходяще місце для бесіди потрібно враховувати те, що воно має відповідати наступній умові:

максимально сприяти цілям розмови;

бути просторим;

бути добре освітлене;

повинно бути обладнане оргтехнікою;

мати достатню кількість місць для учасників бесіди.

3. До задачі першої частини ділової розмови відноситься:

узгодження теми розмови;

залучення уваги;

уточнення регламенту;

уточнення порядку денного;

уточнення складу учасників.

4. Щоб добитися уваги співрозмовника, ділову розмову необхідно почати:

з узгодження теми розмови;

з теми, що цікавить співрозмовника;

з обговорення інформації про розвиток галузі;

з теми, що цікавить Вас;

з обговорення останніх новин.

5. Одним із прийомів створення атмосфери взаємного розташування в ході ділової розмови є:

пунктуальність ініціатора бесіди;
важливість ініціатора бесіди;
охайний зовнішній вигляд ініціатора бесіди;
гумор ініціатора бесіди;

позитивний настрій ініціатора бесіди.

6. Найбільш переконливим засобом переконання в ході ділової розмови є:

красномовство;
жести;
ланцюжок логічно вивічених питань;
тон;

аргумент.

7. Найкращий результат ділової бесіди – це:

виконання співрозмовником завдання по закінченні бесіди;
виконання співрозмовником завдання по мірі можливості;
виконання співрозмовником завдання до запланованого терміну;
виконання співрозмовником завдання до початку звітнього періоду;
виконання співрозмовником завдання на наступний день.

8. Особливо ретельної підготовки вимагають бесіди, метою яких є:

отримання інвестицій;
зміна думки Вашого співрозмовника;
вироблення спільних рішень;
критика підлеглих;
доведення завдання до підлеглого.

9. Що не відноситься до порад, які оберігають від помилок, що часто зустрічаються у бесіді:

не тягніть час;
не поспішайте;
не дивіться на співрозмовника зверхньо;
не гарячіться;
не розпилуйтеся.

10. Який чинник може привести до негативного результату ділової бесіди:

непродумана тактика бесіди;

тема бесіди;

затягування бесіди;

слабкі аргументи, використовувані в ході бесіди;

агресивно налаштований співрозмовник.

11. Що не відноситься до ділової бесіди:

прийом на роботу;

отримання завдання;

обговорення наказу МОЗ України співробітниками;

звіт про виконану роботу;

критика за упущення.

12. Для керованості бесіди слід прагнути до:

відсутності шуму в приміщенні, де проводиться бесіда;

до мінімального числа учасників бесіди;

до максимальному числу учасників бесіди;

до максимальної освітленості приміщення, де проводиться бесіда;

до максимальному використанню фактів.

13. Небажано починати ділову бесіду:

рано вранці;

пізно ввечері;

напередодні фіксованих справ;

перед обідньою перервою;

після обідньої перерви.

14. При напівофіційному спілкуванні Ви розташовуєтесь:

на своєму звичайному місці;

у кабінеті начальника;

навпаки відвідувача за приставним столом;

навпаки відвідувача за робочим столом;

у холі, в кріслі.

15. Який з перерахованих варіантів відповідей відповідає закритому питанню?

«мені відомо, що ...»;

«не знаю»;

«у мене є наступна пропозиція ...»;

«я можу пояснити це таким ...»;

«моє мнбєнїє наступне».

16. Людина краще запам'ятовує:

те, що почув на початку бесіди;

те, що почув у середині бесіди;

те, що почув у кінці бесіди;

переконливі факти;

переконливі аргументи.

17. Якщо підлеглий зробив помилку керівнику бажано:

похвалити підлеглого за раніше досягнуті успіхи;

залякати підлеглого;

поговорити з підлеглим на абстрактні теми;

розповісти про досягнення організації;

нагадати про стратегічні плани організації.

18. У ході ділової розмови швидко втрачається інформація:

отримана по телефону;

отримана в ході бесіди віч-на-віч;

продемонстрована на комп'ютері;

продемонстрована на слайдах;

отримана на нараді.

19. Людина краще робить те, що:

чув напочатку бесіди;

чув в середині бесіди;

чув в кінці бесіди;

аргументовано в ході бесіди;

підтверджено фактами в ході бесіди.

20.3 двох учасників бесіди людей психологічну перевагу має той, хто:

багато говорить;

задає питання;

надає аргументи в ході бесіди;

надає факти в ході бесіди;

відчуває себе впевненим.